

Jeg skal sige, at det også er lidt nyt for mig, at SF siger, at de også nu støtter, at der skulle være én afgift for tung og let proces. Da Enhedslisten kom ind i billedet – det var, da Dithmerrapporten var kommet og regeringen havde valgt en linje i den, som var to afgifter: en generel høj for let proces og en lidt lavere for tung proces, og som alt i alt gav et provenu på 5 mia. kr., og SF havde udtalt, at de syntes det var et godt udspil – var vores melding den, at vi syntes, at det skulle være en målrettet tilbageføring i stedet for en generel tilbageføring. Og i øvrigt syntes vi, at det var rimeligt at lave én afgift for både let og tung proces. Begrundelsen var netop dét, at jo flere forskelle, man lavede i det, jo større vanskeligheder ville man få, når man skulle til at udmønte det: Hvem hørte til tung og hvem hørte til let proces?

Ikke desto mindre må jeg sige, at i Enhedslisten er vi fuldt ud tilfredse med den indflydelse, vi har fået på udformningen af netop CO₂-afgifterne. Og derfor står vi selvfølgelig også bag det, når det så endte med, at det var en tung og en let proces. Men det er klart, at når man laver den skillelinje, får man også nogle ting i praksis. Og jeg tror også, at man må erkende, at de ting, der er dukket op indtil nu, ikke er de sidste. Der vil være vanskeligheder, når man gennemfører sådan en lovpakke i virkeligheden. Det er vi selvfølgelig også indstillet på at være med til at gennemføre på bedst mulig måde.

På et af de områder, der er nævnt, sker der dog ændringer, og det er for støbepaps vedkommende, som i dag er omfattet af tung proces, dvs. en lav afgift. Argumentationen for, at det skal defineres som let proces, er, at det skal op på den høje afgift, for ellers får det en ublu konkurrence med andre, mere plastlignende produkter. Lige netop det forhold vil vi gerne kigge lidt nærmere på i udvalgsarbejdet.

Jeg er godt klar over, at man går ét ærinde, når man laver energibesparelser, og at man derigennem ikke nødvendigvis skal lave industripolitik. Men jeg kunne godt tænke mig, at man kiggede på det. Vi vil også gerne se på, hvordan det ser ud energimæssigt at fremme plastproduktionen, og om det er det samme som ved genbrugspap. Så derfor så vil vi gerne kigge på lige netop det forhold i udvalgsarbejdet. Ellers kan vi også give ministeren tilslutning til, at vi støtter gennemførelsen af forslagene.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo svært at være imod forbedringer af vedtaget lovstof, og det lovstof, som vi i dag diskuterer forandringer i, er lovpakken om grønne afgifter, som blev vedtaget i foråret. Men det er klart, at en debat som den i dag giver anledning til nogle mere principielle bemærkninger. Allerede i foråret, da man vedtog den her afgiftspakke, blev regeringen jo advaret fra mange sider imod lovsjusk. Det var helt klart, at behandlingen gik for stærkt og skulle iværksættes i løbet af ganske få uger, og de fleste af udvalgsmedlemmerne, tror jeg, levede under en heftig byrde af bunker af svar fra Skatteministeriet til de utrolig mange spørgsmål, som blev stillet både af folketingspolitikere og af folk uden for huset, folk, som var frustrerede over, at de lige pludselig skulle til at indrette sig og leve efter en lovgivning, som de ikke havde en jordisk chance for at sætte sig ind i og kommentere sagligt, før den skulle vedtages, fordi det skulle gå så hurtigt, som det skulle.

Store erhvervsorganisationer og store virksomheder havde jo selvfølgelig mandskab til at kommentere hurtigt og effektivt, for de var gearret til en hurtig behandling af lovstof her i Folketinget. De er vant til det. Men de mindre virksomheder, som forslagene jo også berører, havde jo ikke en chance for i foråret at nå at kommentere de her ting, der var på vej. Derfor blev det jo også foreslået fra flere sider, at man skulle udsætte færdiggørelsen af lovpakken her til efteråret. Men det blev afvist af skatteminister og af regeringen, for der var jo fod på det.

Ministeren mente, at man havde tjek på tingene, og der var ingen problemer med at gennemskue den lovpakke, som lå til behandling. Og lovpakken blev jo vedtaget, bl.a. fordi et flertal henholdt sig til, at ministeren havde fod på det. Nu her i efteråret viser det sig så, at de bange anelser selvfølgelig var rigtige.

De virksomheder, som henvendte sig og ikke havde tid til at kommentere lovforslagene, har nu haft tid til at kigge på dem og kommentere dem, og nu er det gået op for regeringen og måske i særdeleshed for skatteministeren, at der er en hel del ting i de forslag, som er meget uhensigtsmæssige, og som man kan ønske at revidere.

Som jeg sagde er det jo svært at være imod, når der er tale om forbedringer af vedtaget lovstof. Men jeg synes, det må give anledning til nogle principielle tanker om den måde, man behandler lovstof på, og vi må i hvert fald give